

DESERTS D'AMICHS, DE BENS E DE SENYOR

- Deserts d'amics, de béns e de senyor,
en estrany lloc i en estranya contrada,
lluny de tot bé, fart d'enuig e tristor,
ma voluntat e pensa caitivada,
5 me trob del tot en mal poder sotsmès,
no vei algú que de mé s'haja cura,
e soi guardats, enclòs, ferrats e pres,
de què en fau grat a ma trista ventura.
- Eu hai vist temps que no em plasia res;
10 ara em content de ço qui em fai tristura,
e los grillons lleugers ara preu més
que en lo passat la bella brodadura.
Fortuna vei que ha mostrat son voler
sus mé, volent que en tal punt vengut sia;
15 però no em cur, pus hai fait mon dever
ab tots los bons que em trob en companyia.
- Car prenc conhort de com sui presoner
per mon senyor, servint tant com podia,
d'armes sobrat e per major poder,
20 no per default gens de cavalleria.
E prenc conhort quan no puc conquerir
haver en res sens que treball no senta,
mas d'altra part cuid de tristor morir
com vei que el món del revers se contenta.
- 25 Tots aquests mals no em són res de sofrir
en esguard d'u qui el cor me destenta
e em fai tot jorn d'esperança partir:
com no vei res que ens avanç d'una espenta
en acunçar nostre deslliurament,
30 e més que vei ço que ens demanda Sforça
que no sofir algun raonament,
de què llangueix ma virtut e ma força.
- Per què no sai ni vei res al present
que em puixa dar en valor d'una escorça,
35 mas Déu tot sol, de qui prenc fundament
e de qui fiu, i amb qui mon cor s'esforça;
e d'altra part del bon rei liberal,
qui em socorrec per gentilesa granda,
lo qui ens ha mès del tot en aquest mal
40 que ell me'n traurà, car soi jus sa comanda.
- Reis virtuós, mon senyor natural,
tots al present no us fem altra demanda,
mas que us record que vostra sang reial
mai defallí al qui fos de sa banda.

Deserts d'amichs, de bens e de senyor (Jordi de Sant Jordi)

Aquest poema que té per autor Jordi de Sant Jordi consta de cinc estrofes de vuit versos amb una tornada de quatre. Són cobles capcaucades, els quatre primers versos d'una estrofa repeteixen la rima dels quatre últims de l'anterior.

I ABAB

CD CD

II CD CD

EFEF

III EFEF

GHGH

IV GHGH

IJJJ

V IJJJ

KLKL

VI KLKL (tornada)

Els versos són de 4 + 6, amb cesura a la quarta síl·laba. Els versos imparells tenen rima masculina i acaben amb paraula aguda i els versos parells tenen rima femenina i acaben en paraula plana. La rima és d'art major.

Jordi de Sant Jordi era un poeta important en el moment de transició entre el s. XIV i el XV, seguia l'estructura de la lírica trobadoresca però en el cas d'aquest poema, l'autor ens explica l'experiència de l'`empresonament, les circumstàncies que pateix el poeta d'angoixa, la prohibició de poder estar amb els seus amics i del seu rei, tristesa, etc. Tot això perquè el cap militar Francesco Sforza demana molt a canvi del seu alliberament.

En la primera estrofa ja ens mostra la solitud en la que es troba i els seus pensaments.

En aquest poema cal destacar alguns versos característics de l'edat mitjana:

Al tercer vers de la segona estrofa trobem una personificació la Fortuna que representa un personatge al·legòric, per això està escrit en majúscula. En els tres últims versos cal remarcar les característiques de que l'autor estava a la cavalleria, a part de ser trobador, i que s'ho pren amb ànim el ser presoner per a servir al senyor.

Finalment en la tornada deixa clar al rei els que estan empresonats i remarca les virtuts d'un senyor.

PRESONER

1 Batxillerat C